



Η ΕΡΤΗ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Το χρονικό

Στις 29 Μαΐου του 1453 ο Μωάμεθ, ο Σουλτάνος των Οθωμανών Τούρκων, με 250 χιλιάδες στρατό καταλαμβάνει την Κωνσταντινούπολη και μετά από τριήμερη γενική σφαγή του πληθυσμού ιδρύει την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Βαριά η σκλαβιά των Ελλήνων, κράτησε σχεδόν 400 χρόνια. Μόνο προδομένες ελπίδες για λευτεριά απόμειναν στους ραγιάδες, όπως αποκαλούσαν περιφρονητικά τους Έλληνες οι Οθωμανοί.

Ψεύτικες ελπίδες, πότε μετά τη ναυμαχία της Ναυπάκτου, πότε με τα Ορλοφικά αλλά η χριστιανική Δύση έκλεινε συμφωνίες για εμπορικές συναλλαγές με τους Τούρκους.

Οι ελπίδες ότι τα χριστιανικά κράτη της Ευρώπης θα ενεργούσαν με μία νέα Σταυροφορία για να λυτρώσουν τους σκλάβους Έλληνες, διαψεύστηκαν από νωρίς μετά τη ναυμαχία της Ναύπακτου και αργότερα με τις αποφάσεις της λεγόμενης Ιεράς Συμμαχίας που ήταν αποφασισμένη να καταπνίξει κάθε επανάσταση κατά οιασδήποτε Μοναρχίας. Το όραμα του Ρήγα Φεραίου σα σπίθα όμως σιγόκαιγε στις καρδιές, και οι ραγιάδες κρυφά έψαλλαν τον Θούριό του και δάκρυζαν και μάτωναν και καρτερούσαν.



Ο Θούριος του Ρήγα Φεραίου



Ός πότε παλικάρια, θα ζούμε στα στενά,
μονάχοιθα λιουτάρια, στες ράχες στα
βουνά,
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Σηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε
κλαδιά,
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο, για την ηικρή
σκλαβιά,
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Να χάνωμεν αδέλφια, πατρίδα και χονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας, κι όλους τους
συγγενείς,
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.

Το όνειρο της λευτεριάς ζωντάνεψε στα 1814, το Δεκέμβριο, στην Οδησό της Ρωσίας ,με την Οργάνωση της Φιλικής Εταιρείας που ίδρυσαν οι φλογεροί πατριώτες Αθ. Σκουφάς, Εμμαν. Ξάνθος και Νικ. Τσακάλωφ. Στόχος η προετοιμασία με άκρα μυστικότητα επανάστασης με σκοπό την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού. Μέχρι την κήρυξη της Επανάστασης τα μέλη της έγιναν χιλιάδες ώστε κινδύνευε πια η μυστικότητα, που ήταν και η δύναμή της.

Η Επανάσταση προβλέπονταν να ξεκινήσει από τη Μολδοβλαχία, γιατί εκεί ήταν ευνοϊκές οι συνθήκες λόγω της αυτονομίας που είχαν οι τοπικοί χριστιανοί ηγεμόνες και θα ακολουθούσαν η Στερεά Ελλάδα και ο Μωριάς με τους καπετάνιους για να εξαπλωθεί στη συνέχεια σε όλη την έκταση της Ιστορικής Ελλάδας.

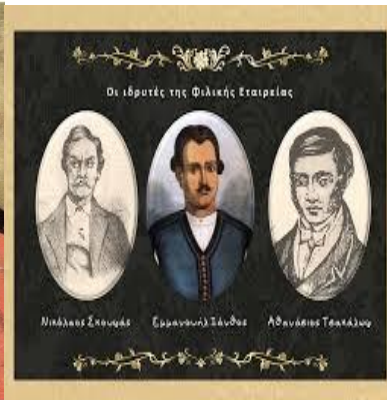
Έτσι στις 21 Φεβρουαρίου 1821 ο Δημήτριος Υψηλάντης, περνά τον Προύθο ποταμό και κηρύσσει στο Ιάσιο της σημερινής Ρουμανίας την έναρξη της επανάστασης, ελπίζοντας στη βοήθεια των ντόπιων ηγεμόνων και την ανεκτικότητα του Τσάρου της Ρωσίας. Η προδοτική στάση τους όμως οδήγησε στην Ηρωική αλλά τραγική μάχη και καταστροφή στο Δραγατσάνι. Οι νέοι που αποτελούσαν τον Ιερό λόχο, σπουδαστές από τον Ελληνισμό της Ευρώπης, επιβεβαίωσαν με τη θυσία τους ότι το ποτάμι της Ιστορίας δε θα γυρίσει πίσω και με το αίμα τους θα δυνάμωνε την οργή του.



Μαντώ Μαυρογένους



Δ. Υψηλάντης .



Οι Φιλικοί .

Στις 18 του Μάρτη γίνεται σύσκεψη στη Μονή της Αγίας Λαύρας όπου ο Επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός ορκίζει λίγους οπλαρχηγούς και προκρίτους και κηρύσσει την Επανάσταση.

Στις 23 του Μάρτη ελευθερώνεται η πρώτη ελληνική πόλη, η Καλαμάτα. Ο Ηλίας Μαυρομιχάλης με 2000 Μανιάτες αναγκάζουν τους Τούρκους να παραδώσουν την πόλη.

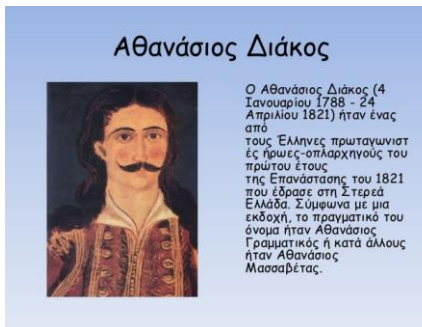
Την ημέρα όμως του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου κηρύσσεται και επίσημα στην Πάτρα, στο ναό του Αγίου Γεωργίου ,η έναρξη της Επανάστασης ενάντια στον Τούρκο δυνάστη, με την υπόσχεση -όρκο- "Ελευθερία ή Θάνατος."



Η πρώτη οργισμένη αντίδραση του Σουλτάνου ήταν ο απαγχονισμός του Πατριάρχη και μέλους της Φιλικής Εταιρείας Γρηγορίου του Ε΄.

Όμως η φωτιά άναψε και στις 23 Απριλίου, ο Αθ. Διάκος στην ξύλινη γέφυρα της Αλαμάνας, δίπλα στις Θερμοπύλες, έγινε ο νέος Λεωνίδα και με τα 48 παλικαριά του στάθηκε απέναντι στον οργανωμένο στρατό του Ομέρ Βρυώνη όταν οι άλλοι οπλαρχηγοί δέιλιασαν.

Αφού του σώθηκαν τα βόλια, λαβωμένος, έπεσε στα χέρια των Τούρκων και βρήκε μαρτυρικό θάνατο. Στις 8 Μαΐου 1821 ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος με 120 παλικαριά πολεμά στο Χάνι της Γραβιάς και συντρίβει τους Τούρκους που αφήνουν πίσω τους 300 νεκρούς και περίπου 600 τραυματίες. Στις 9 Ιουλίου 1821 οι Τούρκοι απαγχονίζουν τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Κυπριανό, αποκεφαλίζουν Μητροπολίτες και σφάζουν φυλακισμένους, αν και δεν εκδηλώθηκε επανάσταση στην Κύπρο.



Αθ.Διάκος



Εθνομάρτυρας Γρηγόριος Ε΄



Οδ.Ανδρούτσος

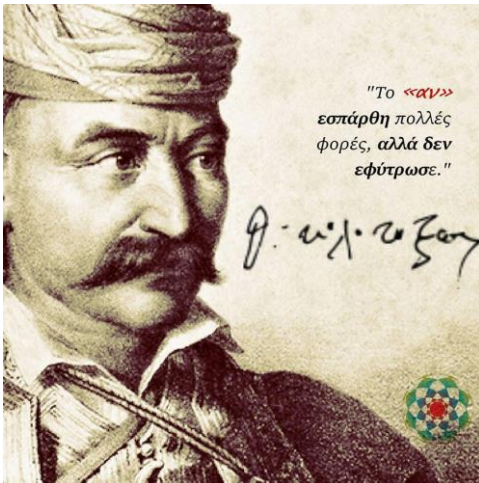
Το Σεπτέμβριο στις 23, πέφτει η Τριπολιτσά μετά από εξάμηνη πολιορκία από τον Κολοκοτρώνη και τον Πέτρο Μαυρομιχάλη, έδρα των Τούρκων στην Πελοπόννησο, και εδραιώνεται έτσι η επικράτηση των Επαναστατών στο Μοριά .

Οι απώλειες των Τούρκων μεγάλες, όπως μεγάλη και η οργή του Σουλτάνου που στις 2 Απριλίου 1822 ανήμερα του Πάσχα η αρμάδα του Καρά Αλή αποβιβάζει στρατό στη Χίο που επιδίδεται σε γενική σφαγή του πληθυσμού. Στη μονή του Αγ. Μηνά μόνο,έσφαξαν 5000 γυναικόπαιδα. Με δόλια μέσα έκαναν όσους κρύβονταν να φανερωθούν και στη συνέχεια τους κατέσφαξαν. Από το λουτρό αίματος δε γλίτωσαν ούτε τα ζώα. Τη σφαγή της Χίου απέδωσε ο Γάλλος Φιλέλληνας ζωγράφος Ντελακρουά, συγκλονίζοντας τον Ευρωπαϊκό κόσμο . Η σφαγή αυτή, κίνησε πολλούς Φιλέλληνες της Ευρώπης να δραστηριοποιηθούν πιέζοντας τους ηγέτες τους υπέρ της ανεξαρτησίας του έθνους. Κάποιοι από αυτούς πολέμησαν στο πλευρό των Ελλήνων προσφέροντας ακόμη και τη ζωή τους, όπως ο Σανταρόζα, ο Λόρδος Βύρων και άλλοι!



Στις 7 Ιουνίου ο Κων/νος Κανάρης μαζί με τον Πιπίνο ξεπλήρωσαν το έγκλημα, πυρπολώντας την Τουρκική Ναυαρχίδα στο λιμάνι της Χίου.

Τον Ιούλιο του 1822 ο Κολοκοτρώνης παρασύρει με τέχνασμα το Δράμαλη στα Δερβενάκια και εξοντώνει το στρατό του που υποχωρούσε προς την Κόρινθο. Κατατρόπωσαν στρατιά 30.000 ανδρών σώζοντας την Πελοπόννησο από καταστροφή.



"Το «αν»
εσπάρθη πολλές
φορές, αλλά δεν
εφύτρωσε."

Θ. Κολοκοτρώνης



«Το Γένος ποτέ δεν υποτάχθηκε
στο Σουλτάνο!
Είχε πάντα το Βασιλιά του,
το στρατό του, το κάστρο του.
Βασιλιάς του
ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς,
στρατός του
οι Αρματωλοί και κλέφτες,
κάστρα του
η Μάνη και το Σούλι»

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
(1770-1843)

Αλλά η δόξα και τα χρήματα έφεραν τη διχόνοια οδηγώντας την Επανάσταση προς την καταστροφή. Πάλι η θυσία, έφερε τους θολωμένους από τη φιλαρχία οπλαρχηγούς στα λογικά τους. Το Μεσολόγγι! Αντεξε την πολιορκία του Ομέρ Βρυώνη και του Κιουταχί, αλλά τώρα ο Ιμπραήμ Πασάς με οργανωμένο Τουρκοαιγυπτιακό στρατό από ευρωπαϊούς στρατηγούς, πατά τις ντάπιες του και τα οχυρώματα. Η ελπίδα σβήνει .Θάνατος και πείνα. Μία λέξη σιγοψιθυρίζεται στα σφιγμένα χείλη. ΕΞΟΔΟΣ!



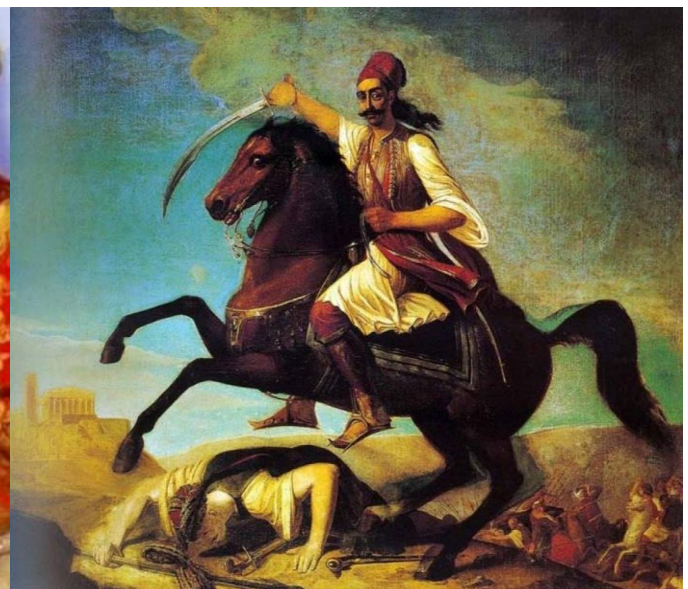
Ο Λαβωμένος Καπετάνιος από τη Σαμαρίνα της Ηπείρου, αφήνοντας τη στερνή πνοή του στο Μεσολόγγι παραγγέλνει στα παλικαριά του να πάνε το μαντάτο στην αδερφή του, δίνοντάς τους το ματωμένο του μαντήλι...

Την τιμή του αγώνα έσωσε η κατάληψη της Αθήνας, με τον ηρωικό Μακρυγιάννη και τους συντρόφους του να πέφτουν στη μάχη σα λιοντάρια, νίκη που αναπτέρωσε τις ελπίδες για διάσωση από την καταστροφή, καθώς και ο ηρωικός θάνατος του Γεωργίου Καραϊσκάκη στη μάχη στο Φάληρο .



«Αν θέλωμεν τό λίγο
νά γένη μεγάλο, πρέπει
νά λατρεύωμε Θεόν,
νά αγαπάμε πατρίδα·
νάχωμεν ἀρετή·
τά παιδιά μας
νά τά μαθαίνωμεν
γράμματα κι ἡθική.»

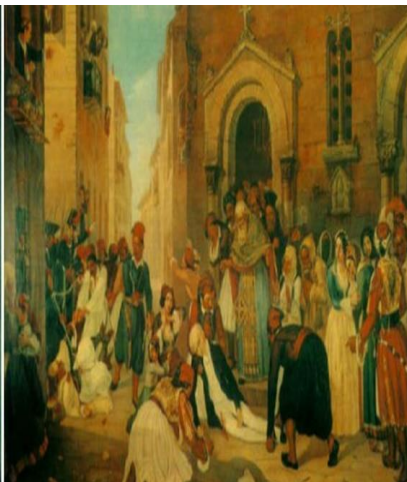
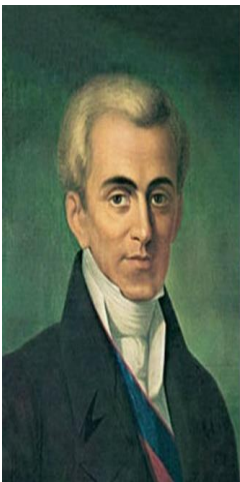
Στρατηγός Μακρυγιάννης



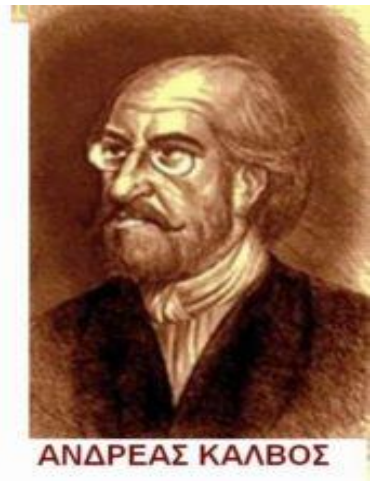
Καθοριστικό ρόλο στην έκβαση του αγώνα έπαιξε η καταστροφή του στόλου του Ιμπραήμ στη ναυμαχία στο Ναβαρίνο στις 7 Οκτωβρίου 1827, από το στόλο των Άγγλων, Γάλλων και Ρώσων που είχαν ήδη αποφασίσει ότι συμφέρον τους ήταν μία Οθωμανική Αυτοκρατορία εξασθενημένη και ελεγχόμενη.



Επιτέλους οι θυσίες και το αίμα τόσων μαρτύρων έφερε στο Γένος την πολυπόθητη Λευτεριά. Στις 26 Νοεμβρίου του 1831, με το πρωτόκολλο του Λονδίνου καθορίζονται τα σύνορα του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους και έρχεται στην Ελλάδα, πρώτος κυβερνήτης Ιωάννης Καποδιστριάς!



**Όσοι το
χάλκεον χέρι
Βαρύ του
φόβου
αισθάνονται,
Ζυγόν
δουλείας ας
έχωσι.
Θέλει αρετήν
και τόλμην
Η ελευθερία.**



ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

ΖΗΤΩ Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

3^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΥΚΕΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΠΕ01)